

Си отиде на свои дворови,
Па говори она на татка си!
„Аль ме чуешъ мои стари татко!
Дойде еденъ незнаенъ деліа,
И те викатъ тои каи него.“
Па киниса тои краль Латинъ,
Па отиде кай свѣти Георгіа:
„Добре дойде незнаенъ деліа!“ —
„Добре найдохъ крале Латинине!“ —
Ако сакашъ я да ми ти да'амъ
Да ти да'амъ моя мила керка!“
Изговори свѣти Георгіа
На онега краля Латинего:
„Кюти Латинъ уста да ти капниѣтъ,
Не зборувай ти такви речови!
Я не сумъ ти некои деліа,
Туку я сумъ еденъ ангелъ божи,
Ангелъ божи свѣти Георгіа.
Али гледашъ хала халетина!
Да соберишъ Троянци Християни,
Да разсипишъ бога стрѣбренаго,
Да напишишъ бога единого,
Оти гледашъ страшна Халетина.
Ако пушамъ зміа Халетина,
Три пѣти град-о ке преопачиѣтъ,
Жива душа отъ васъ не оставать.“ —
Изговоре тои краль Латинъ:
„Прости мене свѣти Георгіа!“
Съ собраха Християни Троянци,
Расипаха бога стрѣбренаго,
Напра'иха бога единого.
И що текле тріѣсетъ и три чешми
Чисто стрѣбро и жежено злато,
Пресекнаха и ми протекоха
Протекоха тая студна вода.
Отъ тогай песна останала.

